Şehit olmanın faziletleri

Abdullah Bey: “Şehitlerin yüksek mertebe kazanmalarının hikmetleri nelerdir?”

Şehitler dünya hayatlarını hak yolda fedâ etmişlerdir. Hak yolun hatırı ve üstünlüğü için, herkesin tutkun olduğu dünya hayatından geçmişlerdir. Allah’tan daha üstün bir hayat umarak, hakkın galebesi ve zaferi için ve Allah’ın rızası için, gözlerini kırpmadan dünya hayatlarından vazgeçmişlerdir.

Herkes hak için bir şeyler fedâ eder. Allah için oldukça, hepsi makbuldür. Fakat hak için hayatın fedâ edilmesi hiç şüphesiz en makbul bir fedakârlıktır.

Şüphesiz bu fedakârlığın Allah katındaki karşılığı büyüktür. Hayata karşı hayattır! Üstelik fani hayata karşı ebedî hayattır! Çünkü Cenâb-ı Hak Kerim’dir, Şekûr’dür, Vehhâb’tır, Müşfik’tir, Lâtif’tir, Rahîm’dir. Yani cömerttir, karşılık vericidir, severek verendir, şefkat sahibidir, lütfedendir, merhamet sahibidir. Allah yolunda hayatını veren bir kulunu, dünya hayatından daha üstün bir hayatla kucaklaması Allah’ın lütuf ve keremindendir, şefkat ve merhametindendir, hayra ve iyiliklere karşılık verici olmasındandır.

Hayatı beş mertebede inceleyen ve şehitlerin dördüncü hayat mertebesinde bulunduklarını bildiren Bedîüzzaman Saîd Nursî Hazretleri, şehitlerin ölmediklerini ve kabir hayatının üstünde bir hayat tabakasında yaşıyor olduklarını kaydediyor.

Bedîüzzaman Saîd Nursî Hazretlerine göre, şehitlere derhal dünya hayatından hiç de geri kalmayan, dünya hayatını hiç de aratmayan, dünya hayatından daha yüksek, daha canlı, daha diri ve her zerresi hayat ve şuur dolu, kedersiz, acısız, dertsiz, zahmetsiz, capcanlı bir hayat bahşediliyor. Öyle ansızın bahşediliyor ki, şehit olan birisi âdeta neye uğradığını şaşırıyor. Birden bire kendisini olağanüstü yüksek dereceli bir hayat ortamında buluveriyor. Birden bire hayat şartlarının değiştiğini, her şeyin birden bire lehine döndüğünü görüyor. Az önceki çetin vuruşmalardan hiçbir eser, hiçbir üzüntü, hiçbir korku, hiçbir kaygı kalmamıştır artık. Düşman kılıcından ve kurşunundan tamamen himaye altına alınmıştır.

Oysa diğer yandan, cesedi parçalanmış, kan revan içinde yerde yatıyor olabilmektedir. Fakat o, bir başka hayatın çiçeklerini çoktan koklamaya başlamıştır. Onu yerlerin ve göklerin nurlu ve faziletli sakinleri, âlem-i berzahın feyizli yetkilileri

çoktan karşılamıştır. O çoktan kucaklarda dolaşmaya, tebrikler almaya, taltif görmeye başlamıştır. Öyle ki, düşmanların ne olduğunu düşünmeyecek, dostların nerede kaldığını bilmeyecek derecede yeni, olağanüstü, korumalı ve sıra dışı bir hayata girivermiştir. Öyle ki, dünyada bıraktıkları dostları için, "Bu dostlar da bir tuhaf oldu! Nereye gittiler? Nereye saklandılar?" diyecek derecede… Ya da, "Ben bu yeraltı sığınağını nasıl da bulup sığındım! Çatışmalar ne kadar da şiddetliydi! Neredeyse ölecektim!" dercesine bir hayata girmişlerdir.

Şehitler kendilerini ölmüş bilmiyorlar. Ölümün ayrılık acılığını hissetmiyorlar. Bilakis, az önce yanında yer alıp, şimdi olmayan asker arkadaşlarının ve komutanlarının öldüğünü zannediyorlar.1

Şehitler kendi ayrılık ve ölüm acılarını hissetmemekle birlikte, dünyada kalan çok sevdiği eşlerinden ve dostlarından ayrıldıklarını bilirler. Bu ayrılığın tatlı ateşini hissederler. Fakat bu ayrılık ateşini onlar, çekilmez bir acı olarak değil, tatlı bir şefkat ve rahmet içinde hissederler. Çünkü

1- İçinde bulundukları âlem acı çekmeye müsait değildir.

2- Allah'a yakın olduklarından, Allah'a yakın bildikleri salih dostlarını rahmet dolu bir ümit içinde merak ederler.

3- Bu ayrılık ateşinde, dünyevî acılarda olduğu gibi ümitsizlik ve isyan yoktur.

Peygamber Efendimiz (asm) buyurmuştur ki:

* "Allah yolunda yaralanan bir kimseâ€"ki Allah kendi rızası uğrunda yaralanan kişiyi en iyi bilendir—muhakkak kıyamet gününde yarası kan akarak, rengi kan renginde, kokusu misk kokusu olduğu halde gelecektir."2

* "Müslüman'ın Allah yolunda aldığı her yara, kıyamet gününde yeni açıldığı andaki heyeti üzere kan fışkırıyor gibi görünür. Rengi kan rengi, fakat kokusu misk kokusudur."3

* "Cennete giren hiçbir kimse, yeryüzündeki her şeye sahip olmak üzere dahi olsa, tekrar dünyaya dönmeyi istemez. Ancak şehit böyle değildir. Şehit, görmekte olduğu yüksek ikram, izzet ve şereften dolayı tekrar tekrar dünyaya dönmeyi ve on defa öldürülmeyi temennî eder."4

Dipnotlar:

1- Bedîüzzaman, Mektûbât, s. 12.

2- Müslim, İmâre, 28/105.
3- Müslim, İmâre, 28/106.
4- Müslim, İmâre, 29/109.